

Pracovný list č. 5

1. Vyber správnu odpoveď:

Na koho vo svojej piesni zvoláva Debora požehnanie?

A/ na Jahela

B/ na Benjamína

C/ na Zabulona

Kto povedal: „Prečo len tak dlho neprichádza jeho voz?“

A/ Sisarova manželka

B/ najmúdrejšia medzi jeho kňaznami

C/ Sisarova matka

Koľko rokov pokoja bolo po víťazstve Debory a Baraka?

A/ 40

B/ 50

C/ 60

Ktoré izraelské kmene vo svojej piesni Debora označuje názvom „Galaád“?

A/ polovica Manasses

B/ Dan

C/ Gad

„Machirovci“ boli:

A/ susedný národ, ktorý sa pridá k Izraelitom

B/ západní Manassesovci

C/ palestínski Manassesovci

Debora vo svojej piesni vyzýva Izraelitov, aby chválili Pána. Za čo ho mali chváliť?

A/ že išli v čele Izraela vodcovia

B/ že ľud prejavoval ochotu

C/ že išla aj Debora

V predchádzajúcej kapitole sme stretli dvoch slabých mužov.

Proti nim Duch Svätý postavil obdivuhodnú dvojicu silných žien. Božia všemohúcnosť rada preteká riečišťami ľudskej nemohúcnosti. Boh sa neviaže na prostriedky, hľadá len dôveru. Tú hľadá vždy a všade. Bez nej je nemožné stať sa účinným nástrojom v Božej ruke. Prečítaj si teraz Deborin chválospev ako modlitbu. Potom spolu s ňou ďakuj za všetky prejavy Božej moci v tvojom živote a pros ho, aby si skrze dôveru bol vždy účinným nástrojom v jeho ruke!

„Vyhľadával nových bohov“ (5,8a). Nielen Izraeliti, ale aj súčasné ľudstvo si vyhľadáva nových bohov. A pri svojej modloslužbe sa stáva nepokojným a úzkostlivým. Všetci pôžitkári, ktorých bohom je brucho, lakomci, ktorých modlou sú peniaze, a tiež ctižiadostivci, ktorí si urobili bôžika z vlastného „ja“, sú ľudia, ktorí sa trasú strachom o svoju modlu. Žiadny primitívny barbarský pohan nemal toľko modiel, koľko ich má človek moderný. Preto ani žiadna doba nebola taká nepokojná ako naša. Obráťme sa k pravému Bohu, aby sme našli pokoj. Porozmýšľajme, čomu slúžime my, čo sú naše modly!

„Nebolo zrieť ani štítu ani kopije medzi štyridsiatimi tisícami Izraela“ (5,8b). Prvou starosťou každého okupanta je, aby bol podrobený národ odzbrojený. Tak je to aj v duchovnom boji. Zbraňou kresťana je Božia milosť získavaná a rozmnožovaná sviatosťami, modlitbou, Božím slovom, skutkami lásky k blížnemu, duchovnou literatúrou, spoločenstvom bratov a sestier... Držím tieto zbrane v ruke v boji proti neprateľovi svojej spásy, alebo sa nechám pokojne odzbrojiť?

Debora vo svojom chválospeve vyčíta mestu Meroz, že neprišli na pomoc Pánovi (5,23). Jedným z príznakov odvrátenia sa od Boha je nezáujem o duchovné veci a neúčast' na Pánových bojoch. Čím hlbšie odpadnutie, tým menej je tých, ktorí sú ochotní prijať bremeno služby a tým viac tých, ktorí ťažia z víťazstva druhých, ktorí sa len tešia zo služby verných bratov a sestier. Preskúmaj svoju ochotu slúžiť a zistíš, aká je tvoja skutočná oddanosť Bohu!

**Ako (pou-) žiť
Knihu sudcov
dnes?**

otázky,

ZAMYSLENIA,

výzvy

na konanie,

PODNETY

pre jednotlivcov

aj na diskusiu

v skupinkách

pripravuje :

Mgr. Andrej Šottník

„V krajoch Rubenových o vojne sú dlhé porady“ (5,15-16). Veľké plány, veľké zámery, veľké predsavzatia, z ktorých sa ale nič neuskutoční. Takých hrdinov máme i dnes – silných iba v myšlienkach a plánoch. Sú však príliš zmäkčili aby niečo začali a nemajú dosť pokory srdca, aby si vyprosili silu Ducha Svätého na uskutočnenie svojich myšlienok a plánov. Naberme odvahu a začnime – a v modlitbe si vyprosujme silu vytrvať. Veď kto prosí, dostane.

„Galaád si za Jordánom hovie“ (5,17a). Príliš pohodlný na to, aby sa zúčastnil Pánových bojov a aby sa na niečo pre Božiu česť a slávu odvážil. Jakub sa za jedinú noc vyplnenú bojom s Bohom zmenil na iného človeka – Izraela. Ale nešlo to bez ťažkého boja veľkých úzkostí. Nečudujme sa, že ľudia, ktorí sú príliš pohodlní na to, aby si poníženou modlitbou a pokornou prosbou vybojovali nové požehnania, spravidla ustrnú v duchovnom raste. Bez boja, kríz, zápasov a utrpení nemôžeme rásť v duchovnom živote.

„A Dan – čo tak ďaleko sa baví pri lodiach? Aser sedí na morskom pobreží, pokojne si býva na zátokách svojich“ (5,17bc). Ich zamestnanie a bohatstvo natoľko zaplnilo a zaujalo ich srdce, že už nemali zmysel pre nič iné. Zabudli, že sú na zemi len hosťami a pútnikmi. Mali sa snažiť byť bohatí svojím Bohom a byť spokojní s tým, čo práve majú. Tak ako nás učil náš Pán v modlitbe: „Chlieb náš každodenný daj nám dnes...“ Každá naša práva má zmysel, len ak ju zameriam na Boha. Ak sa mi stane prekážkou na ceste k Bohu, postavil som ju na prvé miesto vo svojom živote. Na to miesto, na ktoré má nárok len Boh sám.

„Vodu žiada, podáva mu mlieko. V čaši pre vznešených podáva mu mlieko“ (5,25). V čaši pre vznešených! Sisara bol knieža jabinovho vojska a Jahel si ho uctila. Aj keď si Sisaru ctila ako vznešeného muža, Božia česť jej bola nado všetko. V pravú chvíľu dokázala postaviť Božiu slávu nad márnú slávu človeka. Mnohí ľudia majú tituly a veľmi si na nich zakladajú. Prečo by im to mal veriaci človek upierať? Z druhej strany nikdy neprijímajme človeka len kvôli titulu a bohatstvu. Žiadna z týchto vecí nič nepridá nášmu vnútornému človeku na kráse a dôstojnosti. Všetkých ľudí prijímajme hlavne preto, že sú Božími synmi a dcérami a na svoje tituly si príliš nepotrpme. Ako vravel veľký slovenský biblista, salezián Jozef Heriban, raz za ne budeme trpieť v očistci.